

Menighetsblad for Feda, Kvinesdal og Fjotland

Nr 3 - september 2019- 60. årgang

Fra sommerens gudstjeneste på Kvinesdal Torg

Rypejegerens lov

fra prestens penn

Ein god rypejeger veit korleis han skal oppføra seg i naturen for å lukkast i jakta. Det nyttar ikkje å brase fram som ein villmann. Han vil retta seg etter den såkalla «Rypejegerens lov»: 1) Gå sakte. 2) Vær stille. 3) Lytt. Dette er råd som gjerne kan nyttast også elles i livet.

Dagens oppjaga livsstil driv mange til å springa gjennom dagane utan å gi seg tid og rom til å la seg bli berørt av djupnene i tilværelsen. Då går mange gleder deg forbi. Du ser ikkje detaljar i naturen. Høyrer ikkje skiftingar i stemmen til den du talar med – og kan slett ikkje «lesa mellom linjene». I staden for å finna fred lar du deg stressa av tusen småting. Å tenkja gjennom «Rypejegerens lov» kan angi ein god måte til å finna ein indre trygghet i kvardagsjaget.

«GÅ SAKTE!».

Ein kollega gav meg ein gong dette rådet: «Hvis du har det ekstra travelt, så pust rolig og gå sakte. Det er då du får mest gjort!» Eg har erfart at det var eit vist råd. Då slepp du å måtta gjera ting om igjen fordi du rota det heile til og gløymte viktige innspel. Då har du mulighet til å sjå deg ikring, merka deg detaljar i natur og hos medmenneska. Du kan finna indre trygghet.

«VÆR STILLE!»

Den som «går sakte» trør ikkje så lett på andre, for du har mulighet til å tenkja gjennom det du seier eller gjer. Du gir også rom til at andre kan utfolda seg. «I stillhet og tillit skal din styrke vera!» seier profeten.

«LYTT!»

På veg mot Kjerag fekk eg i sommar dette spørsmålet: «Høyrer du stillheten?» Først då spørsmålet vart stilt vart eg bevisst kor stille det var. Ingen lyd frå bilar, traktorar eller grasklypparar. Ingen stemmer frå arbeidsfolk. Ingen gjenklang mellom fjella. Berre stillhet og eit varmt vinddrag som strauk meg på kinnet. Det skapte åpning til kvile og ny glede.

Rypejegerens lov åpner for oss ein verden der vi ser kvarandre. Den som går sakte, den lytter og gir rom for stillhet – og dette åpner livet for nye oppdagingar. Både i forhold til Gud og i møte med andre menneske.

«Vær stille for Herren og vent på han» seier vår Bibel. I stillheten kan Gud få tale til oss. Vi kan også finne våre eigne tankar. Det svaret gav ein gong ein konfirmant meg på spørsmålet: «Kva liker du best i ei gudsteneste? Han svarte: «At det er så stille at eg kan høyra kva eg sjølv tenkjer.»

I stillheten kan vi både finna oss sjølv og lytte til Guds stemme. Vi kan undrast: Kvifor søker vi ikkje meir til stillheten? Kvifor jagar vi gjennom livet? Kanskje har Jan Magnus Bruheim rett i sin konklusjon i diktet «Den annsame». Diktet fekk førsteplassen i ein vurdering av dikt frå siste hundreåret.

**Han har ikkje stund til å stogge og ikkje tid til å sjå.
Menneske som han møter
dei ansar han aldri på.**

**Mangt har han å rekkje over.
Det gjeld um å fara fort.
Mykje var det å gjera.
Det auka dess meir han fekk gjort.**

**Så lid det til endes med dagen.
Han står der, studd over stav
og spør: Kva har livet gjeve
og kvar har det vorte av?**

**Slik jaga han gjennom livet
utan å få det fatt.
Ei glede sprang etter på vegen
men nådde han aldri att.**

Vi treng å roe ned og la «gledene nå oss att». Livet blir rikare når vi åpner opp for alle dei skattar som vi kan finna når vi følgjer «Rypejegerens lov.»

Leiv Gunnar Skiftun

Min tro

Denne gang ved Christa van den Hooven-Maat

Hvem hadde kunne tenkt at jeg skulle skrive et innlegg om meg selv? Ikke jeg. Tilfeldig? En god venninne skulle si: Gudfeldig!

Det er mye i mitt liv som ser ut å være tilfeldig. Og tilfeldigvis har det mye å gjøre med Gud. Jeg er en Nederlander som har flyttet med familien min til Norge i 2008. Jeg er født i en familie som ikke gjorde noe med tro. Den eneste var at min far holdt på vanen sin med å be før og etter hver middag. Og de sendte meg til en kristen barneskole. På barneskolen var min bestevenninne datter til en prest. Hun tok meg med til gudstjenester og på katekisme. Det var noe i kirken og hjemme hos henne som var tiltrekkende for meg. Jeg ble gjestemedlem av den protestantiske, reformerte kirken. Tilfeldig?

Senere i livet traff jeg Rob. Livet til moren hans var ikke alltid lett, og hun fikk mye støtte av Gud. Det undret meg og jeg kjente en lengsel etter denne troen. Før vi giftet oss bestemte jeg meg for å bli døpt og jeg ble konfirmert. Gud var i livet vårt da vi fikk barn. Gud var tilstede da vi tok avgjørelsen for å flytte hit. Han var der igjen i vårt nye nabolag i Kvinesdal og på Fedå. I alle nye kontakter som jeg fikk på jobb, på bibelgrupper og i kirka. At vi fikk bruke våre talenter til å prise Gud og synges på møter. At jeg kan være med på barne- og ungdomsarbeid, også i Norge. Tilfeldig? Jeg tror det var Gudfeldig.

Jeg tror at vi er sett av Gud hele vårt

liv - også før vi kom og etter at vi går. Jeg ble frelst i oktober 2010. Da traff jeg Jesus. Han tok bort mine begrensinger og kastet bort min tvil. Jeg fikk et nytt syn på livet mitt.

Det har gått 11 år siden vi kom hit til bygda. I denne tiden har det skjedd ting som tilhører livet: Dødsfall i familien, og barna har flyttet ut. Jeg har skiftet jobb fra Kvinesdalsheimen til Flekkefjord sykehus. Travle dager pågår. Gud virker nær og fjernt. Men hver gang skjer det noe som viser meg Guds kjærlighet. Det skjer gjennom lovsang, natur, samtaler, bibelen, eller i stillhet. Jeg kjenner det ikke alltid, men jeg er alltid i Guds hender og får alt jeg trenger. Og Jesus er der! Han gir oss flere eksempler på hvordan vi kan bruke Ham i vårt liv. Han vil at vi bare skal åpne vårt hjerte, vår forstand og sjel til Ham. Hver gang livet er snudd

opp-ned på positiv eller negativ måte, får vi kjenne at Gud er med. Og du selv er den eneste som kan gi Han muligheter til å hjelpe deg!

Gud er en god Gud og en kjærlig Far. Han legger ned i våre hjerter forskjellige ønsker og begjæringer. Han er den som virker i vår vilje, for at Hans vilje skal skje. Så begynner det med en lengsel, som vokser. Og hvis vi til slutt aksepterer at Han vet best, så begynner vi å gå i ferdiglagte gjerninger. Da blir livet så mye enklere og mer harmonisk. Også i tunge dager. Du ser andre med nye øyne. Du ser de, snakker med de, trøster de, gir de oppmerksomhet og gir de følelse at de er verdifulle. Og ditt eget liv blir mer og mer velsignet.

Før meg er hele livet gudfeldig!

Forsidebildet

Under Utvandrerfestivalen ble gudstjenesten 07.juli flyttet ut på torget. Folk i alle aldre møtte fram til denne gospelgudstjenesten. Dyktige musikere fra Kvinesdal og Lista ledet forsamlingen i en gledesfylt time. En ny tradisjon ble født, og neste år blir det ny gospelgudstjeneste på torget.

Sommergaven til Menighets-senteret

Midt i juni ble det lagt en giro postkasene hos alle som sokner til Kvinesdal kirke. Målet var å dekke det meste av kostnadene med renoveringen av den gamle festsalen. I løpet av sommeren har store og små gaver kommet inn på kontoen, og fortsatt drypper det inn.

Styret for senteret vil gjennom Treklang si takk til hver enkelt giver. Fortsatt er det mulighet for nye til å støtte senteret på konto 3080.30.42426.

Valg av nye menighetsråd

Når dette bladet leses er valg av nye menighetsråd fullført. Bladet er imidlertid sendt trykkeriet før valget, slik at de nye råda først kan presenteres i neste nummer. Det kommer i desember.

Biofilm - ikke plast

To ganger i året har Treklang vedlegg som gjør at det har blitt pakket i plast. Flere som er opptatt av miljøet har reagert på bruken av plast. Disse innspilla har Treklang tatt på alvor, slik at vi nå bruker biofilm. Den er laget av biologisk materiale og er nedbrytbar. Biofilmen som dette bladet er pakket i, kan derfor kastes i matavfallet.

Sang- og musikk møter

Det inviteres til Sang og Musikk møter på Kulturhuset to ganger i løpet av høsten.

Torsdag 26.09 vil bl.a. Stine og Kjell Vidar Hamre synge, mens Marit Rasmussen har andakt.

Torsdag 21.11 vil Jan Robert Madsen både synge og ha andakt: Også Mette og Roger Sørensen deltar med sang.

Vi over 60

Første tirsdag hver måned inviterer Kvinesdal Menighet og Kirken i Dalen til samlinger i «Vi over 60». Ulike gjester vil fortelle rundt ulike temaer. Også de som er under 60 er velkomne til å være med, for vi tar opp «aspiranter».

01.10: Vallborg Myklebusthaug og Turid Egeland

05.11: Sverre Eftestøl

03.12: Ronny Nielsen

«Salig er Tørsten»

Lørdag 12. oktober arrangeres det til seminar på Huset på Feda. **Tore Lauge-rud** skal ha hovedforedrag: «Gud er ikke langt borte fra en eneste av oss». Det blir i tillegg noen verksteder: «Misjonsperspektiv» og «Vandring i troens landskap». Her vil også **Ingebjørg Torjussen** delta. Dagen avsluttes med en enkel nattverd gudstjeneste i kirka. Seminaret blir fra kl. 11.00 til 15.00 med innlagt lunsj.

GARBORG -KVELD på HUSET

Onsdag 16. oktober kl. 19.00 får vi høre Arne Garborgs «**Den bortkomne Faderen**». Sammen med kulturretten i Kvinesdal arrangerer HUSET på Feda denne kvelden sammen med skuespill-

ler **Torbjørn Eriksen** fra Stavanger. Han er en av våre fremste skuespillere og er tildelt to Heddapriser, senest for sin rolle i Hamlet. Torbjørn Eriksen skal lese «Den bortkomne Faderen». Han er også en habil musiker og vil fremføre musikk han selv har skrevet. Dette er en produksjon han har laget i samarbeid med Garborgsenteret.

Salmer om det evige liv.

Søndag 27. oktober kl. 19.00 kommer **Arild Vøllestad** på besøk til HUSET på Feda. Han har satt seg grundig inn i salmeskatten. Denne kvelden vil han presentere salmer fra salmeboka som på ulike måter prøver å fortelle om det evige liv. Gjennom tidene har det vært brukt rike og flotte bilder for å formidle noe av det som ligger i vårt kristne håp, og det er dette vi skal få en smakebit av. Det blir rikelig anledning til å synge mange av disse kjente og mer ukjente salmene. Et enkelt måltid avslutter kvelden.

Lunsjbønn i Kvinesdal

Hver torsdag inviteres det til en tidebønn i Kvinesdal kirke 11.50 – 12.00. Her blir det sunget en sang og lest et bibelord. Bønneemner kan legges i en bønnekrukke som bæres fram til felles forbønn før vi avslutter med velsignelsen. Kirken er åpen til stillhet fra kl 11.40.

Kveldsbøn i Fjotland

Frå november 2014 har det vore kveldsbøn i Fjotland kyrkje ein onsdagskveld i månaden. 3. onsdag kvar månad i haust, er det tid for kveldsbøn i kyrkja. Det er ein enkel kveldsbøn liturgi. Kyrkja er open frå kl 19:40.

Full fart ved sauesjå

Sauesjået i Kvinesdal har en lang og innholdsrik historie. Samtidig er den en levende tradisjon som stadig utvikler seg. Etter at menighetsrådet kjøpte Rafoss Hotell til bruk som menighetssenter har mange nye tiltak startet opp i tilknytning til kirke og senter. I år blir sauesjået lørdag 21. september.

Nashville Sound har hatt flere flotte konserter i Kvinesdal kirke. En flott gjeng!

Konsert ved Nashville Sound

Sauesjået tyvstarter **fredag kveld kl. 19** med konsert i kirka. I fjor måtte den avlyses idet ekstremværet «Knut» slo inn over Sørlandet den dagen. I år satser vi på ny. Nashville Sound vil fylle kirken med country og gospelsanger. Det er gratis adgang, men anledning til å gi en gave underveis.

Servering av middag og kaker

Hele Sauesjå-dagen er det matsalg på Menighetssenteret **fra kl 10**. Her selges komper og lapskaus hele dagen. Kakebordet er berømt idet mange baker sine favorittkaker og gir til inntekt for senteret. Hvis været er fint kan mange bruke det flotte uteområdet, og er været dårlig er det god plass til å spise inne.

Loppemarked inne i Menighetssenteret

Årets store loppemarked måtte i fjor flyttes innendørs på grunn av været. Dette var så vellykket at vi fortsetter å ha loppemarkedet i den nye storsalen på senteret. Mange har ting som de ikke lenger trenger selv, men som andre kan ha glede av. Her kan folk gjøre mange kupp for en rimelig penge. I tiden fram til sauesjå kan folk sette lopper i garasjen hos Åse og Leiv Gunnar Skiftun.

Det er klart for Loppemarked i hovedsalen under sauesjå.

Hyrden selger lodd

Tradisjonen tro stiller soknepresten opp utkledd som sauegjeter. Han går hele dagen rundt i sentrum og **selger lodd til høstens store senterbasar**. Mange har pengene klare når de ser hyrden nærme seg. Han gir også et godt tilbud: Den som kjøper for 200 kroner får fem gratislodd. Selve basaren blir 17.oktober fra kl.17.30.

Sauesjået gir en viktig inntekt for Menighetssenteret. Vi håper at de fleste stikker innom, enten det er for å spise eller gå på loppemarkedet.

Leiv Gunnar Skiftun

Senterbasar 17.oktober

Årets store Senterbasar blir 17.oktober fra kl 17.30. Fra klokka 12 selges vanlig torsdagsmiddag, og fra kl 16 kan det kjøpes enkel familiemiddag. Det var Marta Røyland og Marie Olsen som i sin tid dro i gang denne basaren, som derfor også kalles «Marta og Maria-basaren».

En sang jeg er glad i

Denne gang ved Sverre Eftestøl

Salmen «**Velt alle dine veier**» er skreven av den tyske presten og salmediktaren Paul Gerhardt i 1653. Det er ein salme til trøyst og til velsigning.

Mitt første møte med denne salmen var heime på Risnes. Frå «den andre stova» høyrde eg far min syngje til akkompagnement frå fela. Han hadde for vane å gå inn der i blant. Det kunne vel vere eit sorgarbeid etter tap av sin far, si dotter og si kone.

Salmen blir sunge til **melodi av Hans Leo Hassler**, komponert i 1601. Mange komponistar har nytta denne melodien/koralen i sine komposisjonar. Aller mest gjer den inntrykk når me høyrer koralen i Matteus pasjonen, eit av meisterverka i Bach sin produksjon. Koralen med Bach si harmonisering er teken inn i den nye salmeboka.

Teksten bygger på Salme 37, 5 i

Bibelen. På tysk: «Befiehl dem Herrn deine Wege und hoffe auf ihn; er wird's wohl machen». Den norske bokmåls omsetjinga er ved Magnus Brostrup Landstad. Han omsette den i 1861 som «Velt alle dine veier». På ein meisterleg måte har Landstad klart å behalde det såkalla «akrostikon» i si norske omsetjing av den tyske teksten. Denne måten å dikte på var populær blant poetar på denne tida. Det ligg ein skjult bodskap i orda utover den vanlege teksten. Her utgjer det første ordet i kvar av dei tolv strofene eit tilnærma sitat frå Bibelen: «**Velt på Herren din vei og håp på ham, han skal det gjør(e)**» (Salme 37, 5. i eldre omsetjing av 1930).

Salmen blir sjeldan sunge der alle tolv strofene er med. Det kunne ein godt gjere i blant. Då kjem innhaldet og den kunstnariske omsetjinga til sin rett.

1 Velt alle dine veier
og all din hjertesorg
på ham som evig eier
den hele himlens borg.
Han som kan stormen binde
og bryte bølgen blå,
han skal og veien finne,
den vei hvor du kan gå.

2 På Herren du deg støtte
om det deg vel skal gå,
hans gjerning må du nytte
om din skal kunne stå;
av sorg og selvgjort plage
det kommer intet ut;
for intet kan du tage,
alt kan du få av Gud.

3 Din trofasthet og nåde,
o Fader, vet og ser
hvordan du best skal råde
med oss i alt som skjer.
Hva du har valgt å gjøre,
det står som fjell så fast,
ditt råd skal du utføre
om jord og himmel brast.

4 Vei har du alle steder,
g hjelp i all vår trang.
Velsignelser du spredde
og lys på all din gang.
Din vilje ingen hindrer,
din omhu blir ei trett
før glederstråler tindre
i øyne som har grett.

5 Og om alt Satans rike
vil stride Gud imot,
skal Herren aldri vike,
han trår det under fot.
Det gode han vil sende,
og det som er hans mål,
det skal så sikkert hende,
når bare vi gir tål.

6 Håp da, min sjel, i faren,
til Gud din tillit sett,
han frir deg ut av snaren,
hvor ille du er stedd!
Snart skal hans time komme,
da lysner himlens grunn,
din ventetid er omme!
Å, hvilken gledestund!

7 På høyden opp! Se lenger,
gi sorgen en god dag!
Kast bort all tvil som stenger
og volder hjertenag!
Er du ei her i skolen?
Se, over himlens hvelv
er Gud på kongestolen.
La ham få råde selv!

8 Ham kan du trygt la styre
i alt som her skal skje.
Hans dommer, de er dyre,
i undring får du se
at han vil allting vende
som fyller deg med frykt,
og føre alt til ende
så underfullt og trygt.

9 Han dryger vel til tider og venter med sin trøst, er skjult for den som lider, og tier med sin røst, som om han i sitt hjerte var vendt en annen vei, og ikke så din smerte og ikke enset deg.

10 Skal tårer da utøses, vær tro om alt er stengt! Vær trygg, min sjel, du løses når du det minst har tenkt. Da grønnes hjertebladet, den sne som tiner bort, har ei den minste skade Guds fagre blomster gjort.

11 Det gir deg kraft og glede på all din pilgrimsgang, og troens strid hernede blir fylt av trøstesang. Gud selv vil gi deg palmen og seirens søte frukt. Du synger takkesalmen, og all din sorg er slukt!

12 Gjør en lykksalig ende på all vår strid og nød! Ja, Herre, ta i hende vår sak inntil vår død! La troen vinne seier, og led oss trinn for trinn, så samles våre veier til sist i himlen inn.

En kirke for alle!

Noe av det første som ble gjort da Kvinesdal Menighetssenter ble tatt i bruk i 2008 var at det ble ordnet med teleslynge for hørselshemmede. Nylig ble rullestolinnegangen i kirka flyttet til hovedinngangen. Det er jevnlig gudstjenester og samlinger for «Tro og Lys». Hver uke er det andakter på syke- og aldershem. ***Et viktig mål for menighetene våre er at vi skal være en kirke for alle.***

Opp gjennom åra har mennesker med ulike funksjonshemninger blitt «stuet bort». Det kan ikke bli mer galt. Alle er vi skapt i Guds bilde. Alle har vi ressurser som fellesskapet trenger. Vi trenger hverandre.

Den norske kirke har i senere år blitt stadig mer tydelige i sitt integreringsarbeid. Dette arbeidet har fått det talende navnet

HEL. I tiden 12.-13. november arrangeres den femte nasjonale konferansen for kirkens inkluderingsarbeid. For første gang er den lagt til vårt bispedømme. Tirsdag 12. november kl. 19.00 blir det «Sangglede for alle!» i Lund kirke i Kristiansand. Her vil trubaduren Tore Thomassen delta sammen med ulike sanggrupper, og en ny «Sangbok for alle» presenteres.

Dagen etter, 13. november kl. 13.30 blir det HEL-gudstjeneste i Kristiansand Domkirke. Biskop Reinertsen deltar sammen med prester og diakoner fra bispedømmet. Dette er åpne samlinger der alle kan bli med og la seg inspirere.

Leiv Gunnar Skiftun

Kan sorg gjøre noe FOR et menneske?

Av Merete Breimoen

Anne er ikke i tvil! «Sorgen har lært meg å sette pris på det jeg har!»

Treklang treffer Anne Svindland Eriksen (46) hjemme i stuen på Omland, der hun og Jan Gunnar Eriksen har slått seg ned.

Anne er vokset opp i Hamrebakkene som en av 4 søsken (Linda, Anne, Tor Jonny og Aud)

Foreldrene Bjørg og Torstein Svindland var blant de mange, som reiste til Amerika for å jobbe. Torstein var tømrer/carpenter.

Anne ble født i Amerika og var 4 år, da familien flyttet tilbake til Norge – og 13 år da de slo seg ned i Kvinesdal.

Anne: «Pappa døde av kreft 2 uker etter sin 50-årsdag. Han hadde et langt og tøft sykdomsforløp.»

Anne er sykepleier og jobber på Medisinsk Avdeling ved sykehuset i Flekkefjord. Det rulleres mellom vanlig Medisinsk Sengepost og Lindrende Enhet.

Anne: «På jobben kommer alle sider ved livet frem. Sorg og glede går side om side. Og jeg har blitt oppmerksom på dette med å leve NÅ – å leve mens jeg lever!»

Treklang: *For ikke alt for mange dager siden satte du et bilde av Tor Jonny på din facebookside for å minnes hans bursdag. Han omkom i en tragisk ulykke i 2008. Du har opplevd den sorg som følger tapet av din pappa etter et langt sykdomsforløp – og du har opplevd den sorg som følger det plutselige dødsfall*

i forbindelse med en ulykke. Fortell litt om det.

Anne: Ulykken skjedde i Nulandsvika en lørdag i 2008. Jeg fikk en telefon fra en kompis til Tor Jonny, med beskjed om at det hadde skjedd en ulykke og at Tor Jonny satt fastklemt, men at det ville gå greit.

Jeg ringte til mamma og vi fikk samlet oss, mamma, Linda, tante Aud og meg, og kjørte av sted mot Stavanger, der Tor Jonny var innlagt. På veien dit passerte vi bilvraket, og da tenkte jeg ved meg selv at dette kan ikke ha gått bra....»

Det var dårlig vær og vi ankom rett før klokken 18. Vi meldte oss ved Akuttmottaket i Stavanger og fikk beskjed om å vente et øyeblikk.

Så kom der en prest og en sykepleier gående for å ta imot oss, og da visste vi jo umiddelbart at Tor Jonny var død.

Vi kom inn et rom, redningsmannskapet kom tilstede og fortalte hva som

hadde skjedd, og hvordan de etterhvert hadde måtte oppgi å få hjertet i gang.

Om turen til sykehuset var lang, så var turen hjem om mulig enda lenger.

Da vi kom til Neset var det lys i kirken. Sokneprest Skiftun hadde åpnet kirken for minnesamvær.

Dagen etter ble det arrangert en minnemarkering ved ulykkesstedet. Jeg tror det vanlige er ett minutt stilhet, men det hadde kommet en del lastebilsjåfører til stede, da Tor Jonny selv hadde jobbet som lastebilsjåfør, og de tutet i et minutt – det var veldig sterkt å oppleve.

I dagene etterpå ble det planlegging av begravelse og tenke på alle de praktiske ting omkring det.»

Treklang: *Når du tenker tilbake på den tid dere skulle igjennom, på sjokket og sorgen, er det noe du kan fremheve, som ble avgjørende for deg for å komme igjennom dagene og månedene, som fulgte?*

Anne: «Der og da var det veldig viktig for meg at vi sto tett sammen som familie. Det har vi alltid gjort og det ble en stor hjelp og trøst at vi hadde hverandre.

Og så var det viktig for meg at jeg selv var mamma. Jeg hadde to gutter å ta vare på. Håkon og Fredrik. De hadde også en stor sorg, for de hadde et nært forhold til Tor Jonny. For Fredrik var Tor Jonny som en pappa. Så det var et stort tap for dem!

Fredrik er i dag helsefagarbeider og Håkon er kokk på Rikshospitalet.

Jeg vil også nevne samtalen med sokneprest Skiftun. Han vet noe om sorg da han selv har mistet en datter. Jeg

husker vi pratet om og hvordan det var mulig å beholde troen når en opplever så stor en sorg.

Og så vil jeg fremheve Anita Åmodt Hjemlestad og hvor mye vennskapet med henne betyr for meg. Vi har vært venner helt siden hun var kjæreste med Tor Jonny, inntil 5-6 år før han omkom. Vi har masse gode felles minner om Tor Jonny og hun har vært helt fantastisk!

Og så var det også det, som jeg har tenkt mye på, at jeg hadde ikke noe uoppgjort med Tor Jonny. Alt var greit. Vissheten om akkurat det betydde også mye for meg.

På sikt har det vært viktig at de jeg har rundt meg lar meg være som jeg er

Treklang: Vil du gå så langt som å si at sorgen har gjort noe FOR deg – og ikke bare med deg?

Anne: «Noen sier at tiden leger alle sår. Men det er ikke sant! Det gjør den ikke, men du lærer å leve med sorgen.

Jeg kjenner at det rippes opp i alt, når det skjer ulykker, hvor noen omkommer – men samtidig er jeg ikke redd for å møte folk i sorg.

Vi opplevde selv at enkelte mennesker gikk utenom oss i tiden etter ulykken. Man vet ikke hva man skal si, eller man er ikke vant med å snakke om følelser. Det kan oppleves svært vanskelig, når man selv står i en sorg, og du møter folk som du ser utveksler blikk eller hvisker noen innbyrdes kommentarer, for deretter å gå utenom deg...

For min egen del – ja, det er sårt og leit og vondt, men jeg tror det har gjort meg sterkere som person. Og det er ikke vanskelig å forstå andre, som opplever sorg.

Samtalen om Tor Jonny bringer mange følelser frem, og jeg tenker at sorgen

har gitt Anne en ekstra og viktig verktøykasse som menneske og ikke minst som sykepleier.

Men Anne er også en svært engasjert person! I lokalpolitikken kommer man ikke utenom Anne. Og hun er et JA-menneske når det skal jobbes dugnad eller noen trenger hjelp.

Treklang: Anne, hvor kommer engasjementet fra?

Anne: «Jeg kan ikke la være! Jeg har klare meninger om det meste og vil prøve å gjøre noe med det!

Treklang: Hva ser du som Kvinesdals største og mest positive side – hva er bra med Kvinesdal?

Anne: «Det må først og fremst være samholdet og engasjementet som er i bygda når noe skjer. Alle bryr seg!»

Treklang: Hva ser du som de største utfordringer i Kvinesdal?

Anne: «Jeg blir veldig skremt av den rusproblematikken som eksisterer for mange ungdommer, for eksempel når 13-åringene blir funnet rusa...

Hvis du ikke er religiøs eller med i idretten, så er det ikke mye tilbud. Jeg tror Ungdomshuset «Inner10er» er et godt tilbud og så er det flott at KUNG har blitt så aktive som de er! Vi har veldig mye fin ungdom i bygda!»

Treklang: Er det noe du kunne ønske annerledes i Kvinesdal, noe du ville ønske du kunne endre på?

Anne: «Ja, at vi ikke er så redde for å vise omtanke og medfølelse. Vi reagerer alle ulikt og det er ingen sorgreaksjon som er feil. Jeg kunne ønske at det var noen temakvelder om ulike sider med livet. Slike kvelder kunne gjort det lettere for oss å møte mennesker som har det vanskelig av ulike årsaker.»

Treklang takker for en åpenhjertig samtale hjemme i sofaen på Omland! Tanken streifer meg at det er slike som Anne jeg kunne ønske ved min side når det røyner på – og det er godt å tenke på at vi har slike folk i bygda.

Våg nærhet!

Av Leiv Gunnar Skiftun

«**Memento mori!**» sa de i antikken. Orda betyr: «Husk at du skal dø.» I vår kultur har mange skjøvet bort tanken på døden. Det er å stikke hodet i sanden. Vi må forholde oss til vår egen dødelighet. Og vi må forholde oss til at familie og venner dør. Hvordan møter vi de menneskene rundt oss som er i sorg?

I vår kommune må over femti familier hvert eneste år ta farvel med en av sine kjære. Noen dødsfall er ventet på grunn av høy alder eller lang tids sykdom. Andre ganger kommer ulykker eller akutt sykdom som lyn fra klar himmel. Makter vi å møte de som står avdøde nærmest?

Et velfungerende nettverk av familie og venner er den største ressurs gjennom sorgen. Her kan en snakke gjennom tiden rundt sykdom og død, og minner kan deles. Men ikke alle har store nettverk. Ved tragiske dødsfall vil også usikkerhet komme: «Hva skal jeg si? Jeg kjenner meg så hjelpesløs!»

Det er ikke farlig å kjenne seg hjelpesløs. Som prest møter jeg mange sørgende, og veldig ofte kjenner også jeg på hjelpesløshet. Vi mennesker utrolig forskjellige, og hvordan kan jeg være sikker på at det jeg sier vil være til hjelp? Eller kan jeg gjøre ting enda vanskeligere? I møte med slike spørsmål er et lett å trekke seg tilbake.

Ingen sørgende ønsker fasitsvar på ting de strever med. Det de trenger er at

noen kan lytte! De trenger å ha noen å tenke høyt sammen med, der de gjerne kan fortelle den samme historien hundre ganger i kampen for å bearbeide det som er vanskelig.

Vår største feil er å trekke oss tilbake

Vi som står rundt kan bare gjøre en eneste feil: Å trekke seg tilbake. **Vi må våge å gi nærhet!**

Presten og forfatteren Karsten Isach-

sen skriver et sted: «**Det er mange veier inn i nøden. Men kanskje det bare finnes en vei ut igjen: Språket. Samtalen. En utstrakt hånd. En smerte som deles taper sin kraft.**» Et annet visdomsord sier at «tale er sølv, men taushet er gull». Vi har to ører og to hender, men bare en munn. Det er viktigere å høre på den andre og gi en hjelpende hånd enn å prøve å komme med fasitsvar; de vil som oftest være feil. Den som opplever tunge tider trenger ikke å bli foreskrevet hvordan de skal sørge - de trenger medmennesker som har tid og utholdenhet.

Å sørge er et hardt arbeid! Energi og livskraft tappes i et heldøgns arbeid med å rydde i tanker og følelser. Vi men-

nesker er så inderlig forskjellige, og hver må finne sin egen måte til å sørge på. Det kan være utfordrende, og mange ektepar som har mistet et barn får sterke påkjenninger i samlivet. Ikke bare fordi den store sorgen rammet dem, men også fordi de sørger så forskjellig. Den ene kan bli veldig aktiv og handlingsrettet mens den andre sitter passiv, overveldet av følelser. Den ene måten å sørge på er ikke bedre enn den andre. **Vi må gi raushet til at den enkelte kan gå sin vei i sorgens landskap.** Selv om de individuelle forskjellene er store, så kan også menn og kvinner sørge forskjellig.

I sorgens landskap må hver enkelt gå sin egen vei

Midt i sorgen trengs det å gi rom for glede og latter! «Jeg får vond samvittighet når jeg ler,» sa en sørgende mor til meg en gang. Sorgen var total, men det livet som barnet hennes hadde levd var så fylt av sprudlende glede at det erobret henne midt i fortvilelsen. Derfor gikk latter og tårer sammen hos henne. **Dette opplever jeg også mange ganger når jeg forbereder en begravelse sammen med familien: Når livet til den de savner blir løftet opp, så kan livsgleden lyse opp sorgen.** Smil og latter gir energi til å komme seg videre.

Jeg snakker ofte om de to romma som vi som sørgende kan gå inn i: **Gledens rom** der vi går inn med alle

gode minner og der livet til den som er gått bort kommer nær. Samtidig er naborommet et **sorgens rom**, fylt av fortvilelse over det som ikke er mer og over alle ufullendte drømmer. **Vi trenger begge disse romma!** Da kan vi være helt og fullt i gleden, også med smil og latter, mens naborommet er fylt av tårer og sårhet. Noen velger å slå ned veggene mellom disse to romma i livet. Da blir tilværelsen grå. Da er vi hverken helt i sorgen eller helt i gleden. Et forbilde her kan være små barn, som

gråter i det ene øyeblikket og leker sorgløst i det neste. De har funnet en hemmelighet som mange av oss voksne har glemt. Vi som er i nettverket til de sørgende kan være med på å gi de trygghet til å gå inn i begge romma. Vi kan også gi de frimodighet til å møte gledene i det kulturlivet som finnes rundt dem, for ingen får energi av å isolere seg.

«Jeg er så redd for å si noe galt!» sier mange og trekker seg tilbake. Selv sagt kan vi si ting som sårer, ikke minst ved å foreskrive de hvordan de bør sørge. Den største feilen vi kan gjøre er likevel å trekke seg tilbake. **Sørgende trenger mennesker som våger å gi nærhet, midt i alt det vanskelige.**

Jeg har derfor bare ett råd å gi i forhold til mennesker i sorg: **Våg nærhet!**

Barnebibel til fireåringene

Søndag 18. august var alle fireåringene i Kvinesdal spesielle gjester ved familie-gudstjenesten. Framme i kirken fikk de hver sin Barnebibel som gave. Mange foreldre gir gode tilbakemeldinger om at den blir flittig brukt. Boka har fargerike tegninger med scener fra Jesu liv.

Barna viste stor glede da de løftet opp barnebiblene, og fikk varm applaus fra alle som var i kirka.

Ungdomskirken

av Merete Breimoen

La ungdommene våre få lov til å VÆRE kirke: Delta og ikke bare konsumere!

Det dufter god hjemmebakst fra ordet «Ungdomskirken» - et ord som har funnet sin plass i vår menighet! Og man kan ikke unngå å bli berørt av de tanker, som ligger bak. Primus motor er vår flotte diakon Frank Arne Hammerø.

Frank: «Før jeg begynte å jobbe i Kvinesdal, var jeg ansatt i Lyngdal som trosopplærer. I den forbindelse hadde vi besøk av Lars Ivar Bratsberg, som er prest men også rådgiver ved Bispekontoret. Det var egentlig han, som oppfant konseptet «Ungdomskirken.»

Det har nok i de aller fleste kirker alltid vært ungdomsgudstjenester eller ungdomsmøter med ulikt innhold, og gjerne inspirert av en frikirkelig måte å gjennomføre møter. Dette gjør at ungdom blir vant med denne formen, og det som møter de i gudstjenesten søndag klokken 11 er veldig forskjellig fra dette. Det ønsker «Ungdomskirken» å gjøre noe med.

Ungdomskirken har gitt Den Norske Kirkes ungdomsarbeid et navn og en egen liturgi, slik at hvis jeg som ungdom må flytte til Kristiansand for å studere, vil jeg få lettere for å oppsøke nettopp min egen kirke, fordi jeg vil kjenne igjen møteformen.

Satt litt på spissen, så ønsker vi ikke å drive ungdomsarbeid for senere å fore andre menigheter med våre ungdommer – vi ønsker å beholde dem i kirken. Men da må de føle seg hjemme!»

Treklang: *Hvordan har du grepet dette an lokalt i Kvinesdal. Hva og hvem er Ungdomskirken i Kvinesdal?*

Frank: «Ungdomskirken er utvidet konfirmantarbeid med gudstjenester som er formet av konfirmantene. Det er årets kull som er våre ressurser. I år er det en del musikere i kullet, og da har vi kunne lage et band som er ansvarlig for musikken.

Jeg mener at Den Norske Kirke er best på liturgi, men Ungdomskirken ønsker en liturgi, som konfirmantene liker og forstår. Vi har de samme rammer, men innholdet er annerledes.

Så jeg samlet en annen liten gruppe, som har skrevet liturgien.»

Frank forklarer, hvordan alle ledd fra søndagens gudstjeneste er med:

Preludium, inngangssord, samlingsbønn, syndsbekjennelse, tekstlesing, preken, kunngjøringer, kirkebønn og utsendelse (velsignelsen).

Man kan ikke unngå å bli berørt av syndsbekjennelsen, som konfirmantene har formulert:

«I løpet av uka gjør vi mye som Gud sier er galt. Derfor skal vi nå sammen legge fram for Gud det vi har på hjertet og vil be om tilgivelse for!»

Treklang: *Det er noe av en Talerstol å få lov å preke for konfirmantene. Hva er dine tanker om det å nå den enkelte med budskapet om Jesus?*

Frank: «Man skal ikke undervurdere betydningen av en tydelig forkynnelse. Prekenen er veldig viktig, og jeg øn-

sker heller å være evangeliserende enn underholdende. Målet er å nå den enkelte, og at den enkelte må komme til en personlig tro på Jesus. Alle ledd i gudstjenesten er jo med og peker på Jesus, og prekenen er sentrum i gudstjenesten! Målet er ikke at de møter opp på gudstjeneste søndags morgen, men at de oppsøker kirken der de er – og at formen på gudstjenesten er såpass lik, så de kjenner seg igjen. Det kan fort bli en problemstilling at vi på en måte sosialiserer ungdommene ut av våre sammenhenger. Det vil jeg prøve å unngå.

Hvis jeg spør en konfirmant om å komme og hjelpe meg med en oppgave i søndagens gudstjeneste, så spør jeg egentlig om konfirmanten vil strekke en hånd ut til meg! I stedet tror jeg det er viktig å rekke en hånd ut til konfirmanten og spørre han eller henne: Hvordan kan du være med i kirken? Derfor blir ungdommene ikke satt til å gjøre en jobb i gudstjenesten, men de får lov å være med og gjøre gudstjeneste!

La dem få mulighet for å VÆRE kirken – å delta mere enn å konsumere! Det er mitt hjerteanliggende med Ungdomskirken!

Treklang: Hvilken målgruppe har Ungdomskirken?

Frank: «Vi begynner med det vi har – og det vi har er konfirmantene. De er vår beste ressurs akkurat nå. Derfor blir det spennende hvert år med de nye kull, hvilke muligheter de vil ha. Som nevnt er det i år en del musikere, og det er jo flott å kunne ha et band med i gudstjenesten.

Målgruppen er jo at også gamle konfirmanter skal få lyst å fortsatt være med. Vi ønsker jo å gjøre Evangeliet relevant for ungdommer – på deres språk og med deres forutsetninger.

Ordet «integrering» kan virke så slitt,

men for oss er det viktig å være mer enn et tilbud til ungdommen – vi vil integrere dem – få dem i tale og nå dem!» Ungdomskirken er en snu-operasjon i tanken om å drive ungdomsarbeid.»

Treklang: For mange år siden var det vekkelse blant bygdas ungdommer.

Frank: «Ja, og vi vil at de gjennom Ungdomskirken og det flotte samarbeidet vi har med Bedehuset skal få et møte med Jesus, at Jesus blir Herre og Frelser for dem. Etter gudstjenesten, som varer ca. 35-40 minutter, åpnes GZ, som er Bedehusets ungdomsarbeid, med servering og ulike aktiviteter. Samarbeidet er en stor fordel, hvor vi kan dra nytte av hverandre.

Treklang: Du nevnte at der i årets konfirmantkull har oppstått et band. Spiller dere salmer eller er det mer «lovsang» som vi kjenner det fra frikirke?

Frank: «Vi har i Norge en sangskatt med sterke tekster – og så har vi de lettere moderne lovsangene med ofte enklere tekster. Jeg tenker: Ja takk, begge deler! Personlig foretrekker jeg en viktig sangtekst. Når vi da i tillegg har gode musikere som i årets kull, så er det ekstra gøy å ta de gamle salmer frem og spille dem i en ny versjon. F. eks. har vi lagd en ACDC-versjon av «Deg være ære» som jeg synes ble veldig fin!

Nå vet vi litt mer om hva Ungdomskirken er for noe! Takk til Frank for en flott prat om dype tanker om å ta vare på ungdommen og få dem til fortsatt å oppsøke kirken.

Jeg håper konfirmantene hvert år vil kjenne seg varmt velkommen i menigheten – vi trenger deres innspill og tilstedeværelse – og vi trenger å rekke ut og VÆRE KIRKE sammen med dem!

Førjulsmarkedet 22.-23. november

«Førjulsmarkedet på Menighetssenteret er kommet for å bli!» Dette sier en entusiastisk Åse Skiftun til Menighetsbladet. Markedet i fjor fikk svært positive tilbakemeldinger, og denne gangen vil Handelshuset Kvinesdal ha et enda sterkere eierforhold til arrangementet som i år blir fredag 22. – lørdag 23. nov.

Handelshuset ønsker at flere barneaktiviteter legges til torget – særlig på fredagen, så kan alle støtte opp om dette. Kanskje kan vi også lage noen konsertinnslag på lørdag, sier leder i Handelshuset, Åse Versland. Det som var uteaktiviteter på Menighetssenteret i fjor kan kanskje med fordel legges til torget, sier

hun, og oppfordrer frivillige organisasjoner til å være tilstede ved paviljongen, så kan alt knyttes sammen med en skikkelig «julegate» bort til Menighetssenteret.

Åse Skiftun hilser disse tankene velkommen. Det var jo dette vi

Bildetekst:

«Hele salen vil fylles av boder med hjemmelagede varer og et yrende liv!» sier Åse Skiftun.

tenkte i utgangspunktet: Vi ville fylle hele sentrum med liv og glede et par dager. Alle bodene vil også i år bli innendørs på senteret og mange har allerede meldt seg på. Vi skal prøve å få plass til flest mulig, men det vil være «først til mølla» prinsippet. Sven Tommy Grøtteland vil være på plass med nisseutstillinga (det er enda flere nisser i år, sier han) og det blir selvfølgelig servering av ulikt slag.

Programmet ellers er ikke klart enda, men det vil bli en eller annen type sang- og musikkveld på fredagen. Alle som har spørsmål, kan henvende seg til enten Åse Skiftun eller Åse Versland.

Spenstig konserthøst i Kvinesdal kirke

Paal Flaata, Stephan Ackles, Vidar Busk og Ottar "Big Hand" Johansen er blant artistene som blir å høre i Kvinesdal kirke denne høsten.

Onsdag 23. oktober kl 19:00 blir det konsert med "In Memory of Elvis Gospel - vol.2". Det er Paal Flaata, Stephan Ackles og Vidar Busk som står for konserten. Elvis spilte inn 79 gospel sanger i sin karriere. 24 av disse var med i den

første gospel konserten. Flere av disse vil bli erstattet med nye sanger når The FAB-3 med band, blåsere og Lyngdal gospelkor vil gi publikum en ny gåsehud opplevelse! Var du blant de som opplevde "In Memory of Elvis Gospel" vil "vol.2" være verdt å få med seg.

Torsdag 28. november kl 19:00 blir det country gospelkonsert med Ottar "Big Hand" Johansen. Han kommer med julekonserten "Red Mountain Christmas - A Country Gospel concert"

Torsdag 5. desember kl 18:00 er det klart for den årlige konserten med **Hvite Lilje**.

Lørdag 7. desember kl 19:00 blir det konsert med **mannskoret "Gaasehud"**. Mannskoret Gaasehud fra Kristiansand består av 32 sangere. Før jul har de en mini-turne sammen med Høvåg Storband. Koret har passert 20 år og er godt kjent i Kristiansands-området, forteller korsanger Asbjørn Narvestad som er oppvokst på Narvestad i Vesterdalen.

En misjonenerende menighet

Av Leiv Gunnar Skiftun

Oppdraget fra Mesteren var klinkende klart: «Gå ut i all verden og gjør alle folkeslag til mine disipler!» Dette tok apostlene og de første kristne på alvor: I løpet av en generasjon hadde fortellingen om Jesus spredt seg rundt hele Middelhavet, mot Syria og India og flere land i Kaukasus. Som ringer i vannet spredte det kristne budskapet seg til stadig nye mennesker.

Norske vikinger i Vesterled møtte evangeliet på sine reiser i England, Irland og Frankrike. Kanskje var det treller fra disse landa som først brakte evangeliet til våre strender. I neste omgang krysset irske munkar Nordsjøen. Med seg bar de budskapet om Kvite-Krist, og en ny tidsalder begynte. Blodhevnens tid var forbi. Uønskede barn ble ikke lenger satt ut i skogen. Litt etter litt ble seder og skikker endret.

For tusen år siden reiste de det første kirkebygget i Kvinesdal. Gjennom de fem kirkebygga som i dette millenniumet har stått på samme sted har evangeliet blitt ropt ut. I glede og sorg har mennesker kommet sammen for å lytte til det budskapet som setter i frihet, og generasjonene har møtt utfordringen til å leve som kristne i sin hverdag.

Menigheten har mange oppgaver, men bare ett oppdrag: Å vise mennesker at de trenger Jesus som Frelser og Herre. Dette skal fortelles lokalt, men den menigheten som nøyter seg med å

Ved Liknes skole er det elever fra mange ulike nasjoner. Skolen har samlet flagg fra alle disse nasjonene, og laget et bilde av et hjerte. «Så høyt har Gud elsket verden....»

fortelle dette bare til sine nærmeste har mistet et grunnleggende aspekt ved å være kirke. Menighetens Herre ga en grensesprengende forpliktelse: «Gå og fortell! Gjør alle folkeslag til disipler!»

På 1800-tallet kom en misjonsvekkelse over hele landet. I 1842 ble Misjonsselskapet stiftet. I neste omgang kom både Israelsmisjon, Santalmisjonen, Misjonssambandet og flere andre organisasjoner. Misjonærer ble sendt til Sør-Afrika og Madagaskar, India og Kina og mange land rundt i verden. Gjennom alt dette har Bibelens budskap spredt seg videre og videre utover.

Misjon er en sak for hele menigheten. Tidligere nøyde en seg med at misjonsskallet ble forkynt i bedehus og misjonsforeninger. I dag innser vi at dette blir for smalt. Alle arbeidslag i kirke og bedehus skal sammen løfte

oppgaven med at evangeliet skal krysse grenser. Gjennom ord og sakrament skal det forkynnes lokalt, men blikket må løftes videre ut.

Bygdene våre har i tusen år hatt tilgang til evangeliet. **Vår forpliktelse er å gi det videre.** I dag skjer dette gjennom forpliktende avtaler med ulike misjonsorganisasjoner. Kvinesdal menighet har avtale om TV-arbeid i Midt-Østen gjennom NMS og SAT-7. Feda arbeider med landsbyutvikling i Mali. Fjotland kyrkje-lyd har et prosjekt gjennom Misjonsalliansen. La oss glede oss over at vi er med på å gi evangeliet vinger!

Vi står i en dobbelt forpliktelse:

Gjennom trosopplæring for barn og unge, ved å samles til gudstjenester og ved å leve troen ut i hverdagen skal vi formidle himmelens livskrefter ut til våre egne sambygdinger. Samtidig skal vi åpne opp for gleden med å spre det videre til verdens ender. For alle trenger vi en himmel over våre liv.

Vi skal ikke bare stanse ved vår egen «stuedør». Vi skal være en misjonenerende menighet der vi ser andre folkeslag med Jesu blikk.

Kvinesdal kirke legges en flagglenke med alle verdens flagg i krybba sammen med Jesusbarnet hver jul. Slik illustreres det at budskapet fra Betlehem gjelder alle verdens folkeslag.

Eit brev med påskrift av grøn tusj

Eg var vikarprest i Bjerkreim, då det kom eit uventa brev ein dag i 1992. Navn og adresse var skrive på med grøn tusj, og det var uvant.

Først då eg fekk opna brevet hugsa eg at det var Trygve Bjerkheim som var kjent for alltid å skriva med grøn tusj, både når han dikta sanger og elles.

Først unskylder han dette uventa brevet frå ein mann eg ikkje kjente. Og så skriv han: «Men kvifor skriv eg dette uventa brevet? Noko gildt og vakkert ligg til grunn. I førre «Bjerkreim Bygdeblad» siterte du det som sokneprest Andreas Eidså på Ålgård skreiv i si påskehelsing til menighetsbladet like før han døydde. Denne helsinga, og særleg den siste setning er så alvorleg vakker, at ho greip meg djupt i hjartegrunnen. Og eg kunne ikkje anna enn prøva å laga eit dikt: «Ein knupp som brest mot ein evig sommer».

I Bjerkreim hadde vi ikkje eige menighetsblad, men vi fekk to sider til kyrkjestoff i Bygdebladet ein gong i månaden. Eg hadde skrive andakten der, og sitert avskjedsorda frå sokneprest Eidså. Han hadde vore sokneprest på Ålgård på 60-talet, og han flytta tilbake dit, då han vart pensjonist. Påskeintervjuet blei gjort ved sjukesenga, og han døde før det kom på trykk. Då samtalen kom inn på døden, seier han: «Døden er ikke det siste. Det siste er livet. Derfor vet jeg at min død bare vil bli som en knupp som brister mot en evig sommer».

Dette inspirerte Trygve Bjerkheim til å skriva dette diktet:

Ein knupp som brest mot ein evig sommar.

*Ein knupp som brest
mot ein evig sommar, -
slik er det når me i Kristus dør.
For dødens brodd har vår Frelsar brote.
Du redde kristen, dei ordi høyr!*

*Ein knupp som brest
mot ein evig sommar, -
i livsens land skal den lilja gro.
Takk vere Jesus, vår dyre Frelsar,
som Livet vann ved sitt hjarteblood.*

*Ein knupp som brest
mot ein evig sommar, -
der aldri endar den gode vår.
Så er det sælt at i tru på Jesus
me mot vårt evige heimland går.*

Trygve Bjerkheim sluttar brevet slik: «Og eg er mykje glad og takksam mot deg, fordi du siterte dette, og såleis er «opphavsmann» til diktet. Utan deg hadde det ikkje vorte til. – Lev vel! Ver du velsigna og sæl! Trygve Bjerkheim.

På Trygve Bjerkheim-kvelden på menighetssenteret i haust, fekk vi høyra at nettopp slik var han. Den minste inspirasjon kunne få han til å skriva eit av dei tusenvis av dikt og sanger han var så kjent for. Dette diktet fortel mykje om vårt kristne håp for kva som skjer etter døden.

Sigmund Edland

Rapport fra Konfirmantleiren

Av Sverre Elgvin Lied

I sommer, rett etter skoleslutt, var en stor gjeng av årets konfirmanter med på KRIKs store konfirmantleir, KonfAction, i Bø i Telemark. Sammen med rundt 1000 andre konfirmanter hadde vi fem flotte dager med stort sett bra vær og mange gode opplevelser.

Leiren var godt organisert, og vi hadde vår egen lille campus i den store leiren. Her fikk konfirmantene frokost og kveldsmat, og de kunne slappe av innimellom ulike aktiviteter. Hver dag, etter felles morgenmøte, var konfirmantene med på en forhåndspåmeldt aktivitet, ut fra et svært bredt utvalg av muligheter.

Våre konfirmanter var fordelt på Amerikansk fotball, Stand-Up-Paddle, Fotball, Garden games, Badminton, Havkajak, Hip-Hop, Klatring, Sandvolleyball, Mesternes Mester, Strategic Mind, Kondis/Puls og Villmark.

På ettermiddagen var det fritid og mulighet til å være i Bø Sommarland, noe som var svært populært. Når jeg spør konfirmantene hva de syntes var det kjekkeste på leiren, er det særlig

aktivitetene og Bø Sommarland som trekkes fram.

Dagene ble rammet inn av felles møter morgen og kveld. Det var flott å erfare hvordan over 1000 ungdommer ble holdt i fokus gjennom fengende lovsang, tydelig forkynnelse og morsom underholdning. Etter kveldsmøtet var det mulighet til å være med på felles aktiviteter

eller bare slappe av i teltene.

Vi hadde også med oss grill, så konfirmantene kunne få seg en pølse eller en hamburger på kvelden. Konfirmantene gir uttrykk for at de er godt fornøyd med leiren. Og vi som var med som ledere gleder oss allerede til neste leir!

Sverre E. Lied

Konfirmantjubileum i Kvinesdal

Hvert år inviterer Kvinesdal Menighet gull-konfirmantene til å feire at det er femti år siden de stod til konfirmasjon. En flott gjeng samlet seg 16.juni Minner og historier fra ungdomstiden ble løftet fram, og gamle vennskap fornyet. En dag til å minnes med glede til gudstjeneste i kirka og etterfølgende fest på Menighetssenteret.

1.rekke fra venstre

Leiv Gunnar Skiftun, Haldis Larsen, Gerd

Elise Ødegård, Janet Staddeland, Aslaug Lyding, Else Brit Træland Andersen, Inga Kjellaug (Larsen) Gabrielsen, Vigdis (Djupnes) Egenes.

2.rekke: Annbjørg Aamodt Karlsen, Inger Johanne (Versland) Pedersen, Janet Egenes Simonsen, Wenche (Egenes) Renwick, Liv Egeland, Gudny Biktjørn, Laila Danielsen, Andreas Jerstad.

3.rekke: Torhild (Tallaksen) Meland, Ingeborg (Rob) Sindland, Olaug (Omland) Sørland, Anne Lise (Thoresen) Broadhurst, Bjarne Gausdal, Mariann (Eftestøl) Salvesen, Liv Gudny (Gjemlestad) Berghom, Wenche Røiseland.

4.rekke: Olav Basgård, Nils Sindland, Stein Jarl Jerdal, Svein Høydal, Arvid Egeland, Stein Arve Egeland, Gunnar Haugland, Birger Veggeland.

BANKEN
Kvinesdal Sparebank

Betale strømsregning: 15 sekunder

Nyhet!
Ny og bedre mobilbank

**Mindre bank
- mer tid**

Betal regninger med mobilbanken og få mer tid til å leke med barna. Last ned vår nye mobilbank. Like trygt - bare enklere bank.

En alliansebank i eika.

Vi støtter menighetsbladet

TREKLANG

Tlf 38 32 00 00
www.flekkefjordsparebank.no

Lister
begravelsesbyrå

*Vi er alltid tilgjengelige
når dere trenger vår hjelp*

**Vakttелефон
489 55 200**

Eilif Sandvand Galdal
91880109

Oddvard Galdal
95974136

www.listerbegravelse.no

Vår samarbeidspartner
Sørlands STEIN as

www.sorlandsstein.no

Gravmonumenter

nye steiner, omslippe,
navnetilføyelse, oppussing

LANDES
BEGRAVELSESBYRÅ
FLEKKEFJORD

**INGEN EIER
ANDRES SORG**

VAKTTTELEFON HELE DØGNET:
900 98 006

www.landes.no
Elvegaten 15 - 4400 Flekkefjord
f landesbegravelsesbyra

Treland Begravelsesbyrå

Vi ordner alt i
forbindelse
med gravferd

Ta kontakt om gravmonument.

Treland Begravelsesbyrå
4480 Kvinedal
Tlf 383 50 700/95050700

Annonse i Treklang?

Ta kontakt for avtale.

E-post:
post@kvinesdal.kirken.no
eller telefon 38602008

Tanker fra staburstrappa

«Har du ikkje noko godt å seie om eit menneske, så kan du i alle fall teie stille!» -Det var ikkje sjeldan han sa nett det, ein eldre mann vi var gode vener med i Namdalen. Eg hugsar på dette etter å ha følgt ein av dei mange diskusjonane på sosial media i sommar.

Har vi heilt gløymt kunsten å skilje mellom sak og person? «Ta ballen, ikkje mannen», heiter det så fint. Eg trur faktisk vi må byrje med litt grunntrening att!! Ja, eg seier VI. Denne vulgære

kommunikasjonsforma der vi slengjer «dritt» (for å halde meg nær til dette språket) til menneske med andre meiningar enn ein sjølv, har ei nifs påverkningskraft på oss. Eit menneske kan ha både kunnskap og integritet, sjølv om eg måtte vera djupt usamd med han eller ho.

Dei siste åra har til og med verdas leiarar begynt å bruke kjappe Twitter-meldingar til å ytre seg – ofte med nedsetjande kommentarar om meningsmotstandarar. Denne måten å kommunisere på

spreier seg og til TV-program, offentlege debattar – og til frokost- og lunsjsamtalane våre. Eg tek meg sjølv i kor lett det er å bruke ukvemsord om andre, når det berre er min betre halvdel som høyrer meg. Ein liten barnesong vi lærde borna våre, seier det slik: «Vi liker deg også når du gjør dumme ting, vi liker deg også når du gjør dumme ting, men vi liker ikke de dumme ting du gjør, nei, vi

liker ikkje de dumme ting du gjør»

Fleire enn meg som treng å øve seg?

Helsing Åse

Kirkevergens hjørne

Neste år skal vi markere Kvinesdal - 1000 år som kirkested.

23.-26. oktober 2000 ble det gjennomført arkeologiske utgravinger under Kvinesdal kirke i regi av Norsk Institutt for Kulturminneforskning (NIKU). Arkeolog Jan Brendalsmo fra NIKU ledet utgravingen i samarbeid med fylkesarkeolog i Vest-Agder fylkeskommune, Frans-Arne Stylegar. I mai 2001 gav de sammen ut NIKU-publikasjon 111: «Kirkested i 1000 år. Grend, gård og grav i Liknes» Hftet daterer den eldste kristne graven innenfor tids-

rommet 885-990 e. Kr. Den eldste kirken lar seg datere til tidsrommet 980-1060 e. Kr. Frans-Arne Stylegar kan bekrefte at å feire Kvinesdal som kirkested i 2020 er godt dokumentert. Selv om nøyaktig årstall ikke finnes, er det velbegrunnet å datere den eldste kirken til 1000-1030.

Det betyr at i 1000 år har folk i Kvinesdal kunnet samles til gudstjenester, ved sorg og glede i et kirkebygg på Neset. Dagens kirkebygg er fra 1837, og sannsynligvis det 5. i rekken av kirkebygg på stedet.

Utgravningene viste at Kvinesdal hadde tidlig kontakt

med den "nye trua" som kristustroen representerte.

Kontakten utover - ikke minst mot vest - gjorde at mange fikk møte kristen tro når det seilte til fremmede havner.

Å feire jubileer er viktig for å se de lange linjene. Jeg blir ydmyk når jeg ser at vi står i en tusenårig tradisjon. Når vi feirer 1000 år som kirkested i Kvinesdal er det viktig å se bakover, men enda viktigere å se at troen fortsatt er viktig i mange kvindølers liv også

i dag. Vi feirer ikke bare en historie, men at vi fortsatt har levende menigheter i bygda som er med og viderefører det som ble påbegynt for 1000 år siden.

Per Øistein Rogstad

Gullkonfirmanter i Fjotland

Sundag 11. august var det markering av 50-årskonfirmanter i Fjotland kyrkje. 12 av jubilantene deltok på gudsteneste og middag på Torvløbakken gard.

Bildetekst:

1. rekke f.v. Wenche Fredrikke Uleberg

Josdal, Lilli Brith Eie Netland, Anne Bjørg Homme Nilsen og Wenche Hunsbedt Svindland.

2. rekke: Anne Narvestad, Ingunn Galdal, Marianne Mygland Taksdal og Bjørg Marry Omland

3. rekke: Oddvar Omland, John Petter Lindeland, Per Eiesland og Helge Glendringe

Permisjon høsten 2019

Organist **Torhild Larsen Nygård** har søkt og fått permisjon fra sin stilling som organist i Feda og Fjotland fram til 12. desember.

Hun har startet på teologistudiet ved Det teologiske menighetsfakultet i Oslo. Uansett vil hun være tilbake i Kvinesdal og spille ved julegudstjenestene. Vi ønsker Torhild lykke til med studiene, og er takknemlig

for den tjenesten hun har utført for menighetene i Kvinesdal siden våren 2016.

Laxen Inn

I vinter ble det åpnet en restaurant som solgte Thai-mai i Laxen. Nå har drive- ren flyttet fra bygda, og restauranten er stengt. Det betyr at lokalene nå er ledige. Hvis noen har ønske om å starte et nytt serveringssted på Menighets- senteret, så ta kontakt til daglig leder Torhild Meland eller styreleder Leiv Gunnar Skiftun.

Takk for støtten til Treklang

Berntsen Engros	38350145
Byggvell	38359090
Cirkle K Kvinesdal	38357040
Coop extra	38350911
Eramet	38357200
Floriss, Kvinesdal	38350340
Hunsbedt Bil AS	38357000
Hunsbedt Rør AS	38351601
Konsmos Fargehandel	38350234
Kvina Fotosenter	38350147
Kvinesdal Blomster & Hagesenter	38350555
Kvinesdal Legesenter	38357080
Kvinesdal Optikk AS	38351735
Kvinesdal Sykkelservice	38351700
Merkantil Service AS	38358820
MX Sport Kvinesdal	38350504
Netland & Sønner AS	38350272
Nico Mat	38350120
Nils Kloster AS	38358840
OTB Klima	90191848
Reiersen Transport	41691116
Rema 1000 Kvinesdal	38359080
Salong Fix	38351555
Smula Bakeriutsalg	38350910
Sofies Salong	38350110
Stolt Sea Farm Turbot Norway	38357400
Tonning & Egeland	
Kvinesdal AS	38350868
USA Experten OK Reiser	38350204
Åmot Bil AS	38350900
Åmot Klær AS	38350877

KOM TIL KIRKE

15. september

Kvinesdal kirke kl. 11.00.
Skiftun. Kristiansand Dom-
kor deltar. Nattverd. Ofring
til diakoniarbeidet.

Fjotland kyrkje kl. 17.00.
Familiegudstjeneste. Skif-
tun og Agedal. Utdeling
av Barnebibel til barn født
i 2015. Nattverd. Ofring til
Vest-Agder Søndagsskole-
krets.

22. september

Kvinesdal kirke kl. 11.00.
Høsttakkefest. Skiftun.
Utdeling NT til elever i
5.klasse ved Liknes skole.
Ofring til Menighetssen-
teret.

Feda kirke kl. 11.00.
Høsttakkefest. Lied.
Utdeling av Barnebibel til
barn født i 2015. Ofring til
HUSET.

29. september

Kvinesdal kirke kl. 11.00.
Lied. Nattverd. Ofring til
Misjonsprosjektet SAT 7.
Fjotland kyrkje kl. 17.00.
Lied. Nattverd. Ofring til
Kyrkjelydsarbeidet.

6. oktober

Kvinesdal kirke kl. 11.00.
Skiftun. Nattverd. Ofring
til IKO.

Feda kirke kl. 19.00.

Skiftun. Nattverd. Ofring til
Misjonsprosjektet.

13. oktober

Kvinesdal kirke kl. 11.00.
Lied. Konfirmant-presen-
tasjon. Ofring til konfirmant-
arbeidet.

Fjotland kyrkje kl. 11.00.
Skiftun. Nattverd. Ofring til
Misjonsprosjektet.

20. oktober

Kvinesdal kirke kl. 11.00.
Diakoniens dag. Leiv G.
Skiftun og Frank Arne
Hammerø. Nattverd.
Ofring til Diakoniarbeidet.

Feda kirke kl. 11.00.
Lied. Konfirmant-presen-
tasjon. Nattverd. Ofring til
HUSET.

Netlandsnes kap. kl. 17.00
Skiftun. Ofring til Kyrkje-
lydsarbeidet.

26. oktober (lørdag)

Kvinesdal kirke kl. 20.00.
Ungdomsgudstjeneste.
Lied.

27. oktober

Kvinesdal kirke kl. 11.00.
Skiftun. Nattverd. Ofring til
Sjømannskirken.
Fjotland kyrkje kl. 11.00.
Lied. Konfirmant-presen-
tasjon. Ofring til KRIK –
lokalt.

3. november

Feda kirke kl. 11.00.
Lied. Nattverd. Nattverd.
Vi minnes de døde siste år.
Ofring til Misjonsprosjek-
tet.

Kvinesdal kirke kl. 17.00.
Lied. Nattverd. Ofring til
Menighetssenteret.

10. november

Fjotland kyrkje kl. 11.00.
Lied og Agedal. LYS-
VÅKEN (5.-7.klasse) og
6-årsbok.ofring til IKO

17. november

Kvinesdal kirke kl. 11.00.
Skiftun. «De forfulgte
søndag.» Nattverd. Ofring
til Stefanusalliansen.
Feda kirke kl. 19.00.
Skiftun. Nattverd. Ofring til
Bibelselskapet.

24. november

Kvinesdal kirke kl. 17.00.
LYSMESSE. Skiftun og
konfirmantene. Ofring
til konfirmantprosjekt
Estland.

Fjotland kyrkje kl. 17.00.

LYSMESSE. Lied og
konfirmantene. Ofring til
Misjonsprosjektet.

29. november (fredag)

Netlandsnes kap. kl. 18.00
Adventssamling.

1. desember

Kvinesdal kirke kl. 11.00.
Skiftun og Agedal. LYS-
VÅKEN. Ofring til Menighe-
tens arbeid.

Feda kirke kl. 19.00.
LYSMESSE. Lied. Ofring til
Menighetens arbeid.

8. desember

Kvinesdal kirke kl. 11.00.
Skiftun. Natt5verd. Ofring
til KRIK

Fjotland kyrkje kl. 11.00.
Lied. Nattverd. Ofring til
kyrkjelydsarbeidet.

15. desember

Kvinesdal kirke kl. 16.00.
Vi synger julen inn. Ofring
til søndagsskolen.

Feda kirke kl. 16.00.
Vi synger julen inn. Ofring
til Menighetens arbeid.

Fjotland kyrkje kl. 16.00.
Vi synger julen inn. Ofring
til Kvinlog Skulekorps.

Livets gang

Dåp

KVINESDAL KIRKE

Robin Van Pelt
Veronika Skaren
Noa Sivertsen Gilbertson
Filippa Årstøl Daland
Amalie Lynn Øiestad
Bekkhuss
Mathilde Kjørkleiv
Ina Lohne Lervik
Nora Sørensen
Trym André Versland
Thomas Nilsen Skjold

Martin Klauset og
Anette Kolltveit

Alf Tore Åtland og
Michelle Røddland

Daniel Kraushaar og
Bente Asbjørnsen

Olav Fjotland og
Anne Grete Konstali

FEDA

Tor Inge Østrem og
Sissel Lindestad

FEDA

Sverre Jerstad Ødegaard
Sverre Alexander Lindland

Sebastian Becerra Romero og Lisa Galdal

Asle Furuseth Teie og
Maria Fossdal Larsen

FJOTLAND

Brage Eftestøl Hansen
Mathilde Ellingsen
Heiland

FJOTLAND

John Hagetrø Gard og
Ellen Merethe Narvestad Lohne

VIGDE

KVINESDAL

Tor Inge Gusevik og
Lise Tobiassen Kvinlaug

Leiv Kåre Gjertsen og
Anne May Eiesland

DØDE

KVINESDAL

Eddie Bakken
Harald Aamodt
Reidun Fossdal Aase
Sven Terje Orthe
Nelly Randi Solås
Frank Oddvar Thoresen
Gerd Røynestad
Oddfrid Litland
Laila Egenes
Anders Versland
Martha Egeland
Edit Kamilla Aase
Jan Kjell Kvinlaug

FEDA

Johannes Edvin Hansen
Benjamin Hogstad
Karl Sverre Egeland
Turid Olaug Larsen

FJOTLAND

Gjertrud Eiesland
Jakob Eiesland
Odd Kvinlaug (Netlandsnes kapell)
Liv Tonette Kvinlog

Menighetsblad for Kvinesdal, Fjotland og Feda, og menighetsrådene er utgiver.

Redaksjon i Treklang:
Leiv Gunnar Skiftun, redaktør
Merete Breimoen

Per Øistein Rogstad (layout)

Kontakt redaksjonen:

Tlf 38 60 20 08.

E-post: lgskiftun@kvinesdal.kirken.no

Gaver til menighetsbladet:

3080.20.86314

Gaver til Menighetssenteret

3080.30.42426

Gaver til Huset 3030.33.96493

Kirkekontoret i Kvinesdal

Tlf 38 60 20 08

E-post: post@kvinesdal.kirken.no

www.kvinesdal.kirken.no

Adresse: Nesgata 12, 4480 Kvinesdal

Ansatte

Kirkeverge Per Øistein Rogstad 41457584

Sokneprest Leiv Gunnar Skiftun

90157247

Sokneprest Sverre Elgvin Lied 98627711

Diakon Frank Arne Hammerø 41047176

Adm. sekretær Turid Nedland 45631513

Konsulent Sylvi Vatland 45632339

Organist Ådne Svalastog

Trosopplærer Cathrine Rafoss Agedal

Kirketjener Merete Breimoen,

Kirketjener Asbjørn Grøtteland

Kirketjener Espen Rogstad

Kirkegårdsarbeider Djoerd van Kammen

Kirkegårdsarbeider Terje Vatland

Endringer i prostigrenser

Strukturene i kirka er under forandring. En endring lokalt er at Lister prosti fra 01.januar blir slått sammen med deler av Mandal prosti. Navnet på det nye prostiet gjenspeglar dette, og blir hetende Lister og Mandal prosti. Pros-

ten vil bli boende i Lyngdal, og Geirulf Grødem fortsetter som prost. Det nye prostiet vil bestå av Lister-kommunene og nye Lindesnes kommune. Resten av Mandal prosti blir slått sammen med Domprostiet og Otredal.

Til fulldistribusjon

Mer enn ord

«Det du gjør roper høyere enn det du sier!» Vi har alle erfart sannheten i den påstanden. Det vi gjør og kroppsspråket avslører våre dypeste hensikter. Ved god kommunikasjon går ord og handling hånd i hånd.

Mange har anklaget kirken for at vi bare bruker ord. Hvis det er sant har kirken sviktet sitt oppdrag. Menighetene skal forkynne om frelse og et håp etter døden – men ikke stanse der: Gud Herren ønsker å gi frelse og et godt liv før døden. Jesu liv formidlet denne dobbeltheten: Han forkynte Guds rike samtidig som han mettet sultne og helbredet syke.

Tro virksom i kjærlighet

Bibelens budskap utfordrer til et liv i etterfølgelse av kirkens Herre. Jesus fikk tilnavnet «tolleres og synders venn» nettopp fordi han så og stanset hos den som trengte en hånd. Han var ikke for stor til å vaske disiplenes føtter. «Jeg har gitt dere et forbilde! Som jeg har gjort mot dere skal dere også gjøre.» Bibelens

utfordring er å la troen bli synlig i praktisk godhet. Paulus sier: «Her gjelder bare tro, virksom i kjærlighet» (Gal 5,6).

Diakoniarbeid

Menighetene i Kvinesdal, Feda og Fjotland ønsker at folk i bygda skal erfare at kirken skal gjøre en forskjell i deres

hverdag. De siste 15 år har en diakon vært tilsatt for å lede kirkens omsorgsarbeid. Stillingen er et samarbeid med kommu-

ne og bispedømmeråd, men menighetene må selv samle inn over kr. 160.000 til å dekke diakonens lønn. Dette skaffes til veie gjennom dugnadsarbeid, ofringer og innsamling gjennom Treklang. Vi er avhengige av at folk flest støtter menighetsrådene i dette oppdraget.

Takk til Frank Arne Hammerø

Stillingen som diakon innehas i dag av Frank Hammerø, som ikke minst gjør en flott innsats innen ungdomsdiakoni. Ta gjerne kontakt med ham for å drøfte utfordringer som dere ser og der kirken kan være med og gjøre en forskjell.

Nå trenger vi økonomisk støtte for å drifte dette viktige arbeidet. Også her taler handling høyere enn ord!

Leiv Gunnar Skiftun

Takk for gaver til diakoniarbeidet
Konto 3080.30.36728